

лізингоодержувачів та приведення лізингової діяльності у відповідність до міжнародної практики;

5. реалізація навчальних програм та інформаційно-освітніх заходів для МСП та представників органів влади, навчання для фахівців галузі; обмін досвідом і проведення конференцій з метою підвищення рівня обізнаності споживачів та державних службовців щодо лізингу;

6. проведення роботи з міжнародними фінансовими групами щодо популяризації українського лізингового ринку з метою зацікавлення їх у інвестуванні в лізингову галузь України.

Список використаних джерел:

1. Борисюк І.О., Цибульська А.С. Аналіз сучасного стану ринку лізингових послуг в Україні / [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://www.market-infr.od.ua/journals/2018/15_2018_ukr/26.pdf.

2. [Краковська А., Вишневський І., Педос Н. Лізингова галузь в Україні: тенденції та рекомендації для зростання, Проект USAID «Трансформація фінансового сектору», 2018 - 36 с.](#)

3. [Дученко М. М., Павленко Т. В. Стан та перспективи розвитку лізингової галузі в Україні / \[Електронний ресурс\]. - Режим доступу: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/1_2019/55.pdf.](#)

УДК 336.648:336.77

Терлецька Т.В.,

студентка 4 курсу факультету фінансів,

Ходакевич С.І.,

к.е.н., доцент кафедри банківської справи

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Аналіз банківського кредитування реального сектору економіки України

Структурна перебудова економіки України в повній мірі залежить від пропорційного розвитку усіх економічних елементів, активного розвитку

підприємств та налагодженої діяльності банків, що має вагомий вплив на збалансовану роботу реального сектору економіки країни. Діяльність підприємницьких структур неможлива без ефективної банківської системи, оскільки грошові кошти, акумульовані через банки, є необхідним ресурсом для збільшення фінансових можливостей підприємств й забезпечення неперервності виробничих циклів. За умов ринкової економіки гроші є головним об'єктом кредитних відносин, адже вони дозволяють підприємствам придбати всі необхідні ресурси – природні, технічні, трудові.

За підсумками кризових років, економіка України втратила 35-56% кредитної підтримки з боку банків, оскільки їх більша частина була ліквідована. Незважаючи на таку ситуацію в країні, обсяги банківського кредитування корпорацій з 2014 р. почали зростати повільними темпами. Вже на кінець 2018 р. їх величина збільшилась на 14% [2]. Відновлення кредитної діяльності банків спостерігається як у корпоративному секторі так і у секторі домогосподарств, що наведено нарис.1; однак, їх обсяги значно відрізняються.

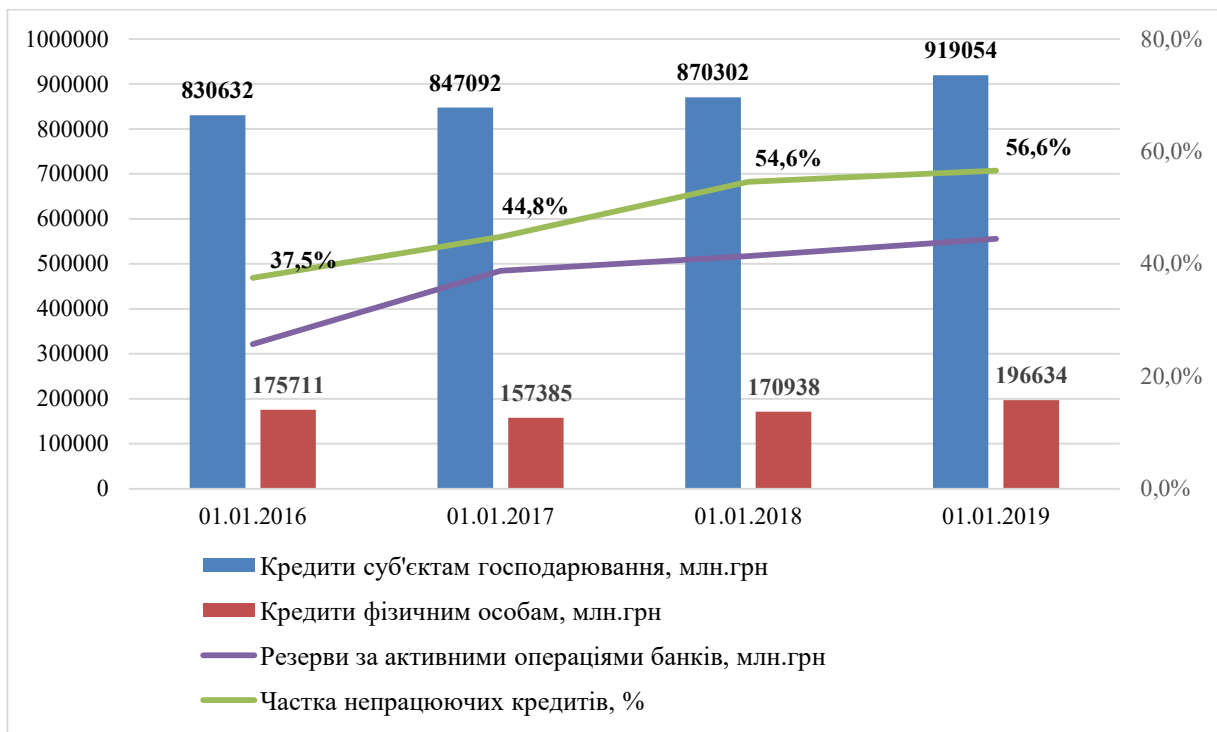

Рис 1. Основні показники кредитної діяльності банків

Джерело: складено за даними [1,5]

Аналіз останніх даних свідчить про активізацію діяльності комерційних банків у сфері кредитування реального сектору економіки. Якщо у 2014 р. їх величина становила 698777 млн. грн., то у січні 2019 р. їх обсяг становив 919054 млн. грн. Таким чином, банки великий обсяг вільних кредитних ресурсів спрямовують у підприємницьку діяльність (для них даний напрям є більш перспективним та прибутковим), а ось кошти для фізичних осіб стають менш доступними. Така ситуація характеризується введенням банками більш жорстких умов видачі кредитів домогосподарствам – значно зросли суми перших платежів та збільшено строки розгляду заяв на кредитування [1].

Дослідивши структуру наданих кредитів нефінансовим організаціям, варто сказати, що банки третину загальних обсягів кредитних ресурсів спрямовують у галузь оптової та роздрібною торгівлі, 25% припадає на переробну промисловість, а ось на сільське господарство лише 8% (такий показник для України є доволі низьким, оскільки АПК визначено провідною галуззю країни). Такий розподіл кредитних коштів зумовлений цільовими орієнтирами діяльності банків, яка зводиться до отримання максимального ефекту – прибутку, відтак комерційні банки спрямовують вільні кошти у ті галузі, які є більш кредитоспроможними та найменш ризиковими.

Звісно, більша частина банківських кредитів видається у національній валюті, хоча суб'єкти господарювання активно користуються кредитними ресурсами у іноземній валюті – долар США та євро, не зважаючи на значні коливання у курсах валют. Найбільш активно користуються такими кредитами галузі переробної промисловості, сільського господарства, оптової та роздрібною торгівлі, операції з нерухомим майном. Наприклад, на переробну промисловість в сумарному припадає 133886 млн. грн, а на АПК 17799 млн. грн. Варто відзначити, що нефінансові організації надають перевагу короткостроковим кредитам. За статистичними даними на кінець серпня 2019 року кредитні кошти в доларах США переважають в короткостроковій перспективі, а ось кредити в євро беруть на термін від 1 до 5 років. Така тенденція пояснюється вартістю

позикових коштів – довше користування кредитними ресурсами передбачає більшу сплату відсотків [3].

Гострою проблемою сьогодні залишаються проблемні кредити, частка яких останнім часом сягає рекордного рівня. У структурі активів банків коефіцієнт NPL становить 56,6%. На початок 2019 року обсяг непрацюючих кредитів в Україні складав 535770 млн. грн. Така ситуація в банківському секторі перешкоджає ефективному кредитуванню реального сектору економіки [4].

Оцінюючи ситуацію, що склалась в банківському секторі, слід сказати, що комерційні банки намагаються відновити фінансування суб'єктів господарювання, але наявність чисельних диспропорцій в країні знижують ефективність кредитної діяльності. Підприємства не можуть в повній мірі реалізувати свої виробничі можливості через нестачу грошових ресурсів. У посткризовий період розширення кредитної діяльності комерційних банків є актуальним питанням. Її розвиток є одним з основних елементів формування стійкої економіки країни. Банківський кредит відіграє важливу роль у процесі трансформаційних перетворень. Сьогодні він є підґрунтям для забезпечення суб'єктів господарювання необхідними обсягами грошових коштів, які дають змогу реалізувати як операційну та і інвестиційну діяльність.

Список використаних джерел:

1. Офіційний сайт Міністерства фінансів України, [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://index.minfin.com.ua/ua/banks/stat/active/>
2. Іршак О.С., Лещук І.Я Сучасний стан кредитної діяльності банків та її вплив на розвиток реального сектору економіки // Гроші, фінанси і кредит, 2018 р. - С.145-149
3. Офіційний сайт НБУ, Кредити нефінансовим корпораціям, [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://bank.gov.ua/control/uk/publish/category?cat_id=44579

4. Шейко О.П., Стороженко О.О., Проблемна заборгованість у банківській системі: чинники впливу та інструментарій регулювання, [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://bses.in.ua/journals/2019/41_2019/35.pdf

5. [Офіційний сайт НБУ, Звіт про фінансову стабільність – грудень 2018,](https://bank.gov.ua/doccatalog/document?id=83816603) [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://bank.gov.ua/doccatalog/document?id=83816603>

УДК 336.2

Ткаченко В. І.,

«Фінанси, банківська справа та страхування», 3 курс

Славкова А.А.,

к.е.н., доцент

доцент кафедри фінансів

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

**Перспективні та проблемні аспекти
впровадження податку на виведений капітал**

Податкова система та її ефективне функціонування є основою ефективної економічної системи країни. Наразі не існує ідеальної системи оподаткування, яка одночасно б забезпечувала інтереси і платників податків, і держави загалом, тому на сучасному етапі головним завданням нашої країни є створення такої системи оподаткування, яка б забезпечувала державу постійними, стабільними надходженнями до бюджету та не гальмувала розвиток підприємництва в країні. Так, як в останні роки, зокрема і після запровадження в Україні класичної європейської моделі податку на прибуток підприємств (далі ППП) у 2015 році, надходження від нього до бюджету не тільки є меншими за надходження від податку на доходи фізичних осіб, а їх обсяг навіть не повернувся до рівня 2008 року [1, С. 240], можна стверджувати, що на даний час сутність ППП викривлена, а його фіскальна ефективність досить низька. Одним із напрямків досягнення позитивних змін, у розрізі податку на прибуток підприємств,